

Ministerstvo financí

do datové schránky xzeaauv

k rukám ministryně financí
JUDr. Aleny Schillerové, Ph.D.

↩ uvádějte na všech dokumentech

Naše značka	Praha
JMI #8997	19. 1. 2018

Rozklad proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti

Vážená paní ministryně,

v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, podávám tento rozklad proti rozhodnutí č. j.: **MF-35334/2017/10-7-Roz** o částečném odmítnutí mé žádosti.

Dne 22. 12. 2017 jsem podal prostřednictvím datové schránky žádost, aby mi byla poskytnuta Závěrečná zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen "OLAF") ve věci projektu č. CZ.1.15/2.1.00/04.00095 "Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo" pod označením Case No OF/2015/1348/B4 (dále jen "závěrečná zpráva") v plném znění.

Tato žádost byla rozhodnutím ze dne 8. 1. 2018 částečně zamítnuta co do bodu 1.

Odůvodnění:

Ministerstvo financí (dále jen "ministerstvo") odmítlo poskytnutí předmětné informace s odkazem na ustanovení § 11 odst. 6 zk. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a odůvodněním, že závěrečná zpráva je součástí trestního spisu a dle vyjádření Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen "MSZ v Praze") "(...)s *ohledem na obsah zprávy, který obsahuje i informace shromážděné v trestním řízení by jejich zveřejněním mohlo dojít k ohrožení jeho průběhu.*". Ministerstvo dále připustilo, že zde dochází ke konfliktu dvou práv, zakotvených v zákonech stejné právní síly, resp. jím odpovídajících veřejných zájmů, a sice veřejného zájmu na naplnění účelu trestního řízení a veřejného zájmu na zveřejňování úředních dokumentů, a provedlo v tomto ohledu test proporcionality.

Nerozporuji skutečnost, že závěrečná zpráva byla zařazena do spisu vedeném k probíhajícímu trestnímu řízení a naplňuje tedy jednu z podmínek neposkytnutí informace dle § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, nikoli však již podmínku druhou a sice, že zveřejněním takové informace "*pokud by se (...) ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů*

činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky. Ministerstvo se sice odkazuje na vyjádření MSZ v Praze, že by zveřejněním mohlo dojít k ohrožení, avšak toto ohrožení není ze strany MSZ v Praze nikterak definováno či blíže určeno a není tak možno přezkoumat důvodnost takového tvrzení. Ministerstvo samo charakterizovalo povahu tohoto ohrožení eventualitou, že *“by doposud nezjištěný pachatel mohl prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků či jiným způsobem být informován o konkrétních osobách, jež ve věci podaly vysvětlení, o obsahu podaných vysvětlení, o provedené operativně-pátrací činnosti a o dalších realizovaných úkonech trestního řízení.”* Na prvním místě je třeba zdůraznit, že samo Ministerstvo není kompetentní k posuzování povahy daného ohrožení účelu trestního řízení, ježto samo nemá přístup ke spisu v dané věci a není tudíž dostatečně informováno pro takové rozhodnutí. K posouzení povahy ohrožení a jeho bližšího určení je tak kompetentní pouze příslušný orgán činný v trestním řízení. I kdyby se však jednalo o výrok orgánu činného v trestním řízení, nedalo by se s ním ztotožnit, jelikož by nic nebránilo zveřejnění těch částí Závěrečné zprávy, které nepředstavují překážku pro odhalení doposud neznámého pachatele, případně takovému zveřejnění, které by zachovala anonymitu osob, jež ve věci podaly vysvětlení.

Rovněž test proporcionality, který Ministerstvo provedlo, je stížen vážnými nedostatky.

Je bez nejmenších pochyb, že rozhodnutí Ministerstva nezveřejnit Závěrečnou zprávu by bývalo bylo způsobilé k naplnění předmětného účelu, tj. zamezení ohrožení účelu trestního řízení, nicméně vzhledem ke zveřejnění Závěrečné zprávy v médiích, již toho způsobilé není, jelikož by nedošlo ke zveřejnění jiných informací než těch, které by případný neznámý pachatel již nebyl schopen získat z veřejných sdělovacích prostředků.

V otázce potřebnosti argumentuje Ministerstvo svým rozhodnutím částečně zveřejnit Závěrečnou zprávu, což považuje za nejšetrnější prostředek k dosažení zamýšleného cíle. Jak samo Ministerstvo ve svém rozhodnutí uvádí, Závěrečná zpráva má 48 stran a je doprovázena cca 1000 stran příloh. Ministerstvo se přitom rozhodlo zveřejnit 3 odstavce z Doporučení, které je součástí příloh této Závěrečné zprávy.

Již samo označení “částečné zveřejnění” je více než zavádějící, jestliže vezmeme v potaz rozsah zveřejněných informací a jejich vypovídající hodnotu. Jeden z těchto odstavců definuje případ, ke kterému se vztahuje, druhý se pak odkazuje na Závěrečnou zprávu, a třetí předkládá doporučení, aby byl projekt vyjmut z Evropského regionálního rozvojového fondu. Tento způsob zveřejnění, resp. nezveřejnění, Závěrečné zprávy je tak značně alibistický, jelikož sice zdánlivě zveřejňuje její část, ale ve skutečnosti ponechává samotné meritum Závěrečné zprávy nezveřejněno. Těžko lze přitom uvěřit, že veškeré další části Více než 1000 stran jsou ohrožením pro účel probíhajícího trestního řízení.

Ani se způsobem, s jakým se Ministerstvo vypořádalo s otázkou přiměřenosti zásahu do práva na přístup k informacím, nelze souhlasit. Ministerstvo se v této věci opřelo o strohé konstatování, že *“částečné odepření poskytnutí požadovaných informací není nepřiměřeným zásahem do práva na přístup k informacím (...)*”. Jak již bylo řečeno výše, fakticky došlo k úplnému odepření zveřejnit Závěrečnou zprávu, jelikož z rozsáhlé Závěrečné zprávy čítající přes 1000 stran, včetně příloh, byly zveřejněny jen pouhé 3 odstavce, a její meritum bylo ze zveřejnění vyjmut.

Ministerstvo v tomto ohledu rovněž zcela opomenulo jeden ze zásadních faktorů, který jasně konstituuje převažující veřejný zájem na zveřejnění Závěrečné zprávy, v souladu s čl. 3 odst. 2 Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům z 18. 6. 2009. Tímto rozhodujícím faktorem je zapojení předsedy vlády Andreje Babiše a předsedy poslaneckého klubu ANO a 1. místopředsedy hnutí ANO Jaroslava Faltýnka, a dalších osob napojených na předně jmenované, do celé kauzy podvodného získání dotace z Evropských fondů. Každý demokratický právní stát je založen, mimo jiné, na principu rovnosti před zákonem a kontroly veřejné moci ze strany veřejnosti. Oba dva tyto principy přitom hrají v této věci zásadní úlohu, jelikož je zde důvodné podezření, podpořené žádostí Policie ČR o vydání předsedy vlády a předsedy poslaneckého klubu jediné vládní strany k trestnímu stíhání, že dva z vysokých ústavních činitelů páchali hospodářskou trestnou činnost a klamali veřejnost. Toto vše značně narušuje jejich legitimitu volených zástupců občanů České republiky. Je proto naprosto legitimním požadavkem veřejnosti, aby měla co možná největší přístup k informacím, které by jí mohly ukázat skutečnou povahu těchto podezření, zvláště jestliže je touto informací Závěrečná zpráva orgánu EU a tedy nezávislého na orgánech České republiky. Naopak, rozhodnutí výkonné moci nezveřejnit tuto Závěrečnou zprávu v okamžiku, kdy se tato přímo vyjadřuje ke skutečnostem souvisejícím s předsedou vlády, je značně znepokojivé a značně ztěžuje kontrolu veřejné moci ze strany veřejnosti.

Z výše uvedených důvodů proto znovu žádám o poskytnutí Závěrečné zprávy dle bodu 1 mé původní žádosti.

Žádám o doručování do datové schránky 4memzkm.

S úctou

Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
poslanec PSP ČR za Piráty